

**ДИРЕКТИВА 2002/19/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ
від 7 березня 2002 року
про доступ та з'єднання електронних комунікаційних мереж
та пов'язаного оснащення
(Директива про доступ)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейської
Спільноти та, зокрема, його статтю 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Економіко-соціального
комітету⁽²⁾,

Діючи відповідно до процедури, закладеної у статті 251
Договору⁽³⁾,

Оскільки:

(1) Директива 2002/21/ЄС Європейського Парламенту та
Ради від 7 березня 2002 року про спільні правові рамки для
електронних комунікаційних мереж та послуг (Рамкова
Директива)⁽⁴⁾ встановлює завдання правових рамок, які
мають поширюватися на електронні комунікаційні мережі
та послуги у Спільноті, включаючи виділені та мобільні
телекомунікаційні мережі, мережі кабельного телебачення,
мережі, що використовуються для наземного телевізійного
мовлення, мережі супутникового зв'язку та мережі
Інтернет, що використовуються для голосових повідомлень,
факсу, даних або зображень. Такі мережі можуть бути
дозволені державами-членами згідно з Директивою
Європейського Парламенту та Ради 2002/20/ЄС від 7
березня 2002 року про дозвіл електронних комунікаційних
мереж та послуг (Директива про дозвіл)⁽⁵⁾ або вже
дозволені згідно з попередніми регулятивними заходами.
Положення цієї Директиви застосовуються до тих мереж,
які використовуються для надання громадськості
електронних комунікаційних послуг. Ця Директива
поширюється на домовленості щодо доступу та з'єднання
між постачальниками послуг. Негромадські мережі не
мають зобов'язань за цією Директивою, за винятком

випадків, коли при користуванні доступом до
громадських мереж на них можуть поширюватися
умови, встановлені державами-членами.

(2) На послуги, які надають такі продукти, як пропозиція
для продажу пакету із звуковим або телевізійним змістом
мовлення, не поширюються спільні правові рамки
електронних комунікаційних мереж та послуг.

(3) Термін "доступ" має широкий спектр значень, але
необхідно чітко визначити, яким чином даний термін
використовується у цій Директиві, без шкоди тому, як він
може використовуватися в інших заходах Спільноти. Будь-
який оператор може бути власником базової мережі або
оснащення або може взяти в оренду деякі з них або всі
мережі.

(4) Директива Європейського Парламенту та Ради
95/47/ЄС від 24 жовтня 1995 року про застосування
стандартів передачі телевізійних сигналів⁽⁶⁾ не встановила
повноважень для будь-якої певної системи передачі
цифрового телебачення або вимоги щодо послуги, та це
відкрило можливість для учасників ринку взяти на себе
ініціативу та розвивати належні системи. За допомогою
Групи цифрового відео-мовлення учасники європейського
ринку розвивають ряд систем передачі телебачення, які
схвалені організаціями мовлення в усьому світі. Ці
системи передачі стандартизовані Європейським
Інститутом телекомунікаційних стандартів (ETSI) та стали
рекомендаціями Міжнародного союзу з телекомунікацій.
Що стосується широкоформатного цифрового
телебачення, то формат 16:9 є еталонним форматом для
послуг та програм широкоформатного телебачення та
зараз запроваджений на ринках держав-членів внаслідок
Рішення Ради 93/424/ЄЕС від 22 липня 1993 року
стосовно плану дій для запровадження оновлених
телевізійних послуг в Європі⁽⁷⁾.

(5) На відкритому та конкурентному ринку не повинно
існувати обмежень, які перешкоджають проведенню
переговорів між підприємствами та досягненню
домовленостей стосовно з'єднання між ними, зокрема,
транскордонних домовленостей, на які поширюються
правила конкуренції Договору.

⁽¹⁾ ОВ С 365 Е, 19.12.2000, С.215 та ОВ С 270 Е, 25.9.2001, С.161.

⁽²⁾ ОВ С 123, 25.4.2001, С.50.

⁽³⁾ Висновок Європейського Парламенту від 1 березня 2001 року
(ОВ С 277, 1.10.2001, С.72), Спільна позиція Ради від 17 вересня
2001 року (ОВ С 337, 30.11.2001, С.1) та Рішення Європейського
Парламенту від 12 грудня 2001 року (ще не опубліковано в
Офіційному віснику). Рішення Ради від 14 лютого 2001 року.

⁽⁴⁾ ОВ L 108, 24.4.2002, С.33.

⁽⁵⁾ ОВ L 108, 24.4.2002, С.21.

⁽⁶⁾ ОВ L 281, 23.11.1995, С.51.

⁽⁷⁾ ОВ L 196, 5.8.1993, С.48.

У контексті формування більш ефективного, дійсно пан-Європейського ринку з ефективною конкуренцією, більш широким вибором та конкурентними послугами для споживачів, підприємства, які отримують вимоги стосовно доступу або з'єднання, мають, головним чином, укладати такі угоди на комерційній основі, а також сумлінно проводити переговори.

(6) На ринках, де продовжують існувати великі розбіжності щодо можливості проведення переговорів між підприємствами, та коли деякі підприємства залежать від інфраструктури, забезпеченої іншими для постачання їхніх послуг, доцільним є створення системи для забезпечення ефективного функціонування ринку. Національні регулятивні органи мають бути наділені повноваженнями щодо забезпечення, коли неможливо провести комерційні переговори, адекватного доступу та з'єднання та можливості взаємодії послуг в інтересах кінцевих користувачів. Зокрема, вони можуть забезпечити наскрізну зв'язність шляхом покладення пропорційних зобов'язань на підприємства, які контролюють доступ до кінцевих користувачів. Контроль над засобами доступу може тягти за собою право власності або контроль за фізичним зв'язком з кінцевим користувачем (виділеним або мобільним), а також/або можливість змінити або анулювати міжміський номер або номери абонента, необхідні для доступу до місця підключення мережі кінцевого користувача. Це може бути так, наприклад, якщо оператори мережі безпідставно обмежили вибір доступу кінцевого користувача до Інтернет-порталів та послуг.

(7) Національні правові або адміністративні заходи, які пов'язують зі строками та умовами доступу або взаємопідключення щодо сторони, яка прагне взаємопідключення, а особливо із рівнем її інвестицій в інфраструктуру мережі, а не з наданими цією стороною послугами із взаємопідключення або доступу, можуть спричинити проблеми на ринку та, внаслідок цього можуть не відповідати правилам конкуренції.

(8) Оператори мережі, які контролюють доступ до своїх власних споживачів, роблять це на підставі унікальних номерів або адрес з опублікованого списку номерів або адрес. Іншим операторам мережі необхідно мати можливість постачати потік інформації цим споживачам, а, отже, необхідно мати можливість здійснювати пряме або непряме з'єднання один з одним. Отже, існуючі права та обов'язки проводити переговори щодо з'єднання мають дотримуватися. Необхідно також дотримуватися обов'язків, встановлених раніше у Директиві 95/47/ЄС, яка вимагає, щоб повністю цифрові електронні комунікаційні мережі, що використовуються для розповсюдження послуг та програм широкоформатного телебачення та є відкритими для громадськості, мали можливість розповсюджувати послуги та програми широкоформатного телебачення у такий спосіб, щоб користувачі мали змогу отримувати такі програми у форматі, в якому вони передаються.

(9) Можливість взаємодії мереж є вигідною для кінцевих користувачів та є важливою метою цієї системи регулювання. Сприяння можливості взаємодії є одним з завдань національних регулюючих органів, викладених у цій системі, яка також забезпечує, щоб Комісія публікувала перелік стандартів та/або специфікацій, на які поширюється надання послуг, технічні інтерфейси та/або функції мережі, як основу сприяння гармонізації електронних комунікацій. Держави-члени мають сприяти використанню опублікованих стандартів та специфікацій в обсязі, чітко необхідному для забезпечення можливості взаємодії послуг та вдосконалення свободи вибору для користувачів.

(10) Самих конкурентних правил не достатньо для забезпечення культурної різноманітності та плюралізму засобів інформації у сфері цифрового телебачення. Директива 95/47/ЄС забезпечила первісну систему регулювання для індустрії цифрового телебачення, що знаходиться у стадії виникнення, яка має підтримуватися, включаючи, зокрема, обов'язок надавати умовний доступ на справедливих, прийнятних та недискримінаційних умовах, з метою забезпечення доступності широкого кола програмування та послуг. Розвиток технологій та ринку надає можливість для регулярного перегляду цих обов'язків або державою-членом для її національного ринку, або Комісією для Спільноти, зокрема, для визначення того, чи обґрунтованим є розширення зобов'язань до нових підходів, таких як електронні програмні керівництва (EPGs) та інтерфейси прикладних програм (APIs), в обсязі, необхідному для забезпечення доступності для кінцевих користувачів визначених послуг цифрового мовлення. Держави-члени можуть визначити послуги цифрового мовлення, до яких будь-яке законодавство, регулятивні або адміністративні засоби, які вважаються необхідними, мають забезпечити доступ кінцевим користувачам.

(11) Держави-члени можуть також дозволити своєму національному регулюючому органу переглянути обов'язки стосовно доступу до послуг цифрового мовлення з метою проведення оцінки за допомогою аналізу ринку, скасувати чи змінити умови для операторів, які не мають істотної влади на відповідному ринку. Таке скасування або внесення змін не повинно негативно вплинути на доступ кінцевих користувачів до таких послуг або на перспективи ефективної конкуренції.

(12) З метою забезпечення безперервності існуючих угод та уникнення правового вакууму необхідно забезпечити, щоб обов'язки щодо доступу та з'єднання, покладені згідно із статтями 4, 6, 7, 8, 11, 12 та 14 Директиви 97/33/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 30 червня 1997 року про взаємопідключення у комунікаціях стосовно забезпечення універсальних послуг та можливості взаємодії шляхом

застосування принципів надання відкритої мережі (ONP)⁽¹⁾, обов'язки щодо спеціального доступу, покладені статтею 16 Директиви 98/10/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 1998 року про застосування надання відкритої мережі (ONP) для голосової телефонії та про універсальну послугу для телекомунікацій в умовах конкуренції⁽²⁾, а також обов'язки стосовно надання виділеної лінії передавальної потужності згідно з Директивою Ради 92/44/ЄС від 5 червня 1992 року про застосування надання відкритої мережі до орендованих ліній⁽³⁾, в першу чергу були перенесені до нових правових рамок, але підлягали негайному перегляду у світлі умов, які переважають на ринку. Такий перегляд має також поширюватися на організації, на які поширюється Регламент (ЄС) № 2887/2000 Європейського Парламенту та Ради від 18 грудня 2000 року щодо розмежованого доступу до місцевої лінії зв'язку⁽⁴⁾.

(13) Перегляд має здійснюватися з використанням економічного аналізу ринку, який базується на методології конкурентного права. Метою є поступове зменшення/скорочення певних правил у відповідному секторі в міру того, як конкуренція на ринку розвивається. Однак, процедура також враховує перехідні проблеми на ринку такі, як ті, що стосуються міжнародного роумінгу та можливості нових перешкод, які виникають в результаті технологічного розвитку, які можуть вимагати належного регулювання, наприклад, у сфері мереж широкосмугового доступу. Насправді може виявитися так, що конкуренція розвивається різними темпами на різних сегментах ринку та у різних державах-членах, та національні регулятивні органи повинні мати можливість послабити регулятивні обов'язки на тих ринках, де конкуренція дає очікувані результати. З метою забезпечення того, щоб до гравців на ринку за однакових обставин зберігалось однакове ставлення у різних державах-членах, Комісія має забезпечити узгоджене застосування положень цієї Директиви. Національні регулятивні органи та національні органи, яким доручена імплементація конкурентного права, мають, за доцільне, координувати свої дії для забезпечення застосування найбільш прийняттого засобу правового захисту. Спільнота та її держави-члени взяли на себе зобов'язання щодо з'єднання телекомунікаційних мереж у контексті Угоди Світової організації торгівлі про основні телекомунікації, та ці зобов'язання мають поважатися.

(14) У Директиві 97/33/ЄС викладена низка зобов'язань, що мають покладатися на підприємства, які мають істотну владу на ринку, а саме, прозорість, недискримінація, відокремлення рахунків, доступ, а також контроль за цінами, включаючи координування витрат. Цього переліку

можливих обов'язків необхідно дотримуватися, але, крім цього, їх необхідно запровадити/встановити як комплекс/систему максимальних обов'язків, які можуть бути застосовані до підприємств з метою запобігання надмірного регулювання. Як виняток, з метою дотримання міжнародних зобов'язань або права Спільноти, доцільним може бути покладення зобов'язань щодо доступу або з'єднання на всіх гравців на ринку, як це є зараз щодо систем умовного доступу для послуг цифрового телебачення.

(15) Покладення певного зобов'язання на підприємство з істотною владою на ринку не потребує проведення додаткового аналізу ринку, але має бути обґрунтоване того, що таке зобов'язання є прийнятним/необхідним та пропорційним стосовно характеру визначеної проблеми.

(16) Прозорість строків та умов доступу та з'єднання, включаючи ціни, сприяє прискоренню переговорів, уникненню спорів та надає впевненості гравцям на ринку в тому, що послуга не надається на дискримінаційних умовах. Відкритість та прозорість технічних інтерфейсів можуть бути особливо важливими у забезпеченні можливості взаємозв'язку. Коли національний регулятивний орган покладає зобов'язання щодо оприлюднення інформації, він може також визначити спосіб, у який ця інформація може бути оприлюднена, включаючи, наприклад, спосіб опублікування (у друкованому та/або електронному вигляді) та чи є вона безкоштовною, враховуючи характер та мету відповідної інформації.

(17) Принцип недискримінації гарантує, що підприємства з істотною перевагою на ринку не порушують конкуренції, зокрема, коли вони є вертикально інтегрованими підприємствами, які постачають послуги підприємствам, з якими вони конкурують на ринках нижчого рівня.

(18) Відокремлення рахунків дозволяє, щоб трансфери за цінами внутрішнього ринку здійснювалися у видимий спосіб, а також надає можливість національним регулятивним органам, за доцільності, перевіряти дотримання зобов'язань щодо відсутності дискримінації. У цьому контексті Комісія опублікувала Рекомендацію 98/322/ЄС від 8 квітня 1998 року щодо взаємопідключення на лібералізованому телекомунікаційному ринку (Частина 2 – відокремлення рахунків та обчислення витрат)⁽⁵⁾.

(19) Надання дозволу на доступ до інфраструктури мережі може бути обґрунтоване як засіб підвищення конкуренції, але національні регулятивні органи потребують збалансування прав власника інфраструктури на експлуатацію його власної інфраструктури для отримання власного прибутку, а також прав інших постачальників

⁽¹⁾ ОВ L 199, 26.7.1997, С.32. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 98/61/ЄС (ОВ L 268, 3.10.1998, С.37).

⁽²⁾ ОВ L 101, 1.4.1998, С.24.

⁽³⁾ ОВ L 165, 19.6.1992, С.27. Директива з останніми змінами, внесеними Рішенням Комісії № 98/80/ЄС (ОВ L 14, 20.1.1998, С.27).

⁽⁴⁾ ОВ L 366, 30.12.2000, С.4.

⁽⁵⁾ ОВ L 141, 13.5.1998, С.6

послуг щодо доступу до оснащення, яке є важливим для надання конкуруючих послуг. Коли на операторів покладаються зобов'язання, які вимагають від них дотримання відповідних вимог щодо доступу та використання елементів та пов'язаного оснащення мереж, такі вимоги можуть бути відхилені лише на підставі об'єктивних критеріїв, таких як технічна здійсненність або необхідність підтримувати цілісність мережі. Коли у доступі відмовлено, постраждала сторона може передати справу на процедуру вирішення спорів, зазначену у статтях 20 та 21 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива). Від оператора, який має зобов'язання щодо дозволу на доступ, не може вимагатися надання тих видів доступу, надання яких не відноситься до його повноважень. Встановлення національними регулятивними органами дозволеного доступу, який підвищує короткострокову конкуренцію, не повинне зменшувати стимули для учасників ринку щодо вкладення інвестицій в альтернативне оснащення, що збереже більш довгострокову конкуренцію. Комісія опублікувала Повідомлення про застосування правил конкуренції для досягнення угод у телекомунікаційному секторі⁽¹⁾, яке стосується цих питань. Національні регулятивні органи можуть встановити технічні та експлуатаційні умови для постачальника та/або бенефіціаріїв дозволеного доступу згідно з правом Спільноти. Зокрема, встановлення технічних стандартів має відповідати Директиві 98/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 червня 1998 року, яка встановлює процедуру надання інформації у сфері технічних стандартів і постанов та правил Інформаційних громадських послуг⁽²⁾.

(20) Ціновий контроль може бути необхідним, коли проведення аналізу певного ринку виявляє неефективну конкуренцію. Регулятивне втручання може бути відносно легким, таким як зобов'язання щодо того, щоб ціни для вибору носія були доцільними, як встановлено у Директиві 97/33/ЄС, або більш сильним, таким як зобов'язання щодо орієнтування цін на витрати для надання повного обґрунтування цих цін, коли конкуренція є недостатньо сильною, щоб уникнути надмірного ціноутворення. Зокрема, оператори з істотною ринковою владою мають уникати роздування цін, коли різниця між їхніми роздрібними цінами та цінами на з'єднання, призначеними для учасників ринку, які надають подібні послуги в роздріб, є неадекватною для забезпечення сталої конкуренції. Коли національний регулятивний орган обчислює витрати, сплачені при запровадженні послуги, дозволеної згідно з цією Директивою, необхідно врахувати прийнятну прибутковість залученого капіталу, включаючи необхідні витрати на оплату праці та будівництво, а також вартість капіталу, скореговану, за необхідності, таким чином, щоб відображати поточну оцінку вартості активів та ефективність операцій. Спосіб відшкодування витрат має відповідати обставинам, враховуючи необхідність сприяння ефективній та сталій конкуренції та максимізації вигод для споживача.

⁽¹⁾ ОВ С 265, 22.8.1998, С.2.

⁽²⁾ ОВ L 204, 21.7.1998, С.37. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 98/48/ЄС (ОВ L 217, 5.8.1998, С.18).

(21) Коли національний регулятивний орган покладає зобов'язання щодо застосування системи ведення звітності з метою підтримки цінового контролю, він може взяти на себе зобов'язання щодо проведення щорічного аудиту для забезпечення виконання цієї системи ведення звітності за умови, якщо він має необхідний кваліфікований персонал або може вимагати проведення аудиту іншим кваліфікованим органом, незалежним від відповідного оператора.

(22) Опублікування інформації державами-членами забезпечить, щоб ринкові партнери та потенційні конкуренти на ринку усвідомлювали свої права та обов'язки, а також знали, де саме можна знайти докладну інформацію. Опублікування в національному віснику допомагає зацікавленим сторонам в інших державах-членах знаходити відповідну інформацію.

(23) З метою забезпечення того, щоб пан-Європейський ринок електронних комунікацій був ефективним та раціональним, Комісія має здійснювати моніторинг та опубліковувати інформацію про витрати на визначення цін для кінцевих користувачів.

(24) Розвиток ринку електронних комунікацій з його пов'язаною інфраструктурою може здійснювати шкідливий вплив на навколишнє середовище та ландшафт. Отже, держави-члени мають контролювати цей процес та, за необхідності, вживати заходів для мінімізації такого впливу за допомогою необхідних угод та інших домовленостей з відповідними органами.

(25) З метою визначення вірного застосування права Спільноти, Комісії необхідно знати, які підприємства були визначені як такі, що мають істотну владу на ринку та які зобов'язання були покладені на гравців на ринку національними регулятивними органами. Крім державного/національного опублікування цієї інформації, держави-члени мають надіслати цю інформацію до Комісії. Коли від держав-членів вимагається надіслати інформацію до Комісії, це може бути зроблено в електронному вигляді, за умови дотримання необхідних погоджених процедур аутентифікації.

(26) Беручи до уваги стрімкі темпи розвитку технологій та ринку, імплементація цієї Директиви має переглядатися

протягом трьох років з дня її застосування з метою визначення її відповідності завданням.

досягнуто. Доступ у цій Директиві не стосується доступу кінцевих користувачів.

(27) Заходи, необхідні для імплементації цієї Директиви, мають бути схвалені згідно з Рішенням Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, в якому встановлюються процедури здійснення повноважень з імплементації, покладених на Комісію⁽¹⁾.

(28) Оскільки цілей запропонованих дій, а саме, створення гармонізованих рамок для регулювання доступу та з'єднання електронних комунікаційних мереж та пов'язаного оснащення не може бути належним чином досягнуто державами-членами та, краще це може бути зроблено на рівні Спільноти, внаслідок обсягу та результатів дій, Спільнота може схвалити заходи згідно з принципом субсидіарності, викладеним у статті 5 Договору. Згідно з принципом пропорційності, викладеним у цій статті, дана Директива не виходить за межі заходів, необхідних для досягнення цих цілей.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, МЕТА ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Сфера застосування та мета

1. В рамках структури, викладеної у Директиві 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), ця Директива узгоджує спосіб, у який держави-члени регулюють доступ, а також з'єднання електронних комунікаційних мереж та пов'язаного оснащення. Метою є створення правових рамок, згідно з принципами внутрішнього ринку, для відносин між постачальниками мереж та послуг, які призведуть до сталої конкуренції, можливості зв'язку електронних комунікаційних послуг та вигод для споживачів.

2. Ця Директива встановлює права та обов'язки для операторів та підприємств, які прагнуть з'єднання та/або доступу до їхніх мереж або пов'язаного оснащення. Вона встановлює цілі для національних регулюючих органів стосовно доступу та з'єднання, а також викладає процедури для забезпечення того, щоб обов'язки, покладені національними регулюючими органами, переглядалися та, за доцільності, скасовувалися, коли очікуваних цілей

Стаття 2

Визначення

Для потреб цієї Директиви застосовуються визначення, викладені у статті 2 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

Застосовуються також наступні визначення:

(а) термін "доступ" означає надання оснащення та/або послуг іншому підприємству на встановлених умовах на підставі обмеженого або необмеженого доступу з метою надання електронних комунікаційних послуг. Він охоплює, між іншим: доступ до елементів та пов'язаного оснащення мереж, яке може включати зв'язок обладнання, за допомогою стаціонарних або нестаціонарних засобів (зокрема, це включає доступ до місцевої лінії зв'язку та до оснащення та послуг, необхідних для надання послуг через місцеву лінію зв'язку), доступ до фізичної інфраструктури, включаючи будівлі, трубопроводи та вишки; доступ до відповідних систем програмного забезпечення, включаючи системи операційної підтримки, доступ до переміщення номерів або систем, які пропонують еквівалентні функціональні можливості, доступ до виділених та мобільних мереж, зокрема, для роумінгу, доступ до систем умовного доступу для послуг цифрового телебачення; доступ до віртуальних послуг мережі;

(б) термін "з'єднання" означає фізичний та логічний зв'язок комунікаційних мереж публічного користування, які використовуються одним й тим самим або іншим підприємством з метою надати можливість користувачам одного підприємства підтримувати зв'язок із користувачами того самого або іншого підприємства або мати доступ до послуг, які надаються іншим підприємством. Послуги можуть надаватися залученими сторонами або іншими сторонами, які мають доступ до мережі. З'єднання – це специфічний вид доступу, який застосовується між публічними операторами мережі;

(с) термін "оператор" означає підприємство, яке надає або має дозвіл надавати публічну комунікаційну мережу або пов'язане оснащення;

(д) термін "послуги широкоформатного телебачення" означає послуги широкоформатного телебачення, які цілком або частково складається з програм, вироблених та змонтованих для показу у повному широкоекранному форматі. Формат 16:9 є еталонним форматом для послуг широкоформатного телебачення;

(е) термін "місцева лінія зв'язку" означає фізичне коло, яке з'єднує місце підключення мережі у приміщенні

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999, С.23.

абонента з головним розподільчим пристроєм або еквівалентним оснащенням у виділеній публічній телефонній мережі.

ГЛАВА II

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 3

Загальна система доступу та з'єднання

1. Держави-члени забезпечують відсутність обмежень, які перешкоджають підприємствам у тій самій державі-члені або в інших державах-членах проводити між собою переговори щодо укладення угод про технічні та комерційні домовленості стосовно доступу та/або з'єднання згідно з правом Спільноти. Підприємству, яке вимагає доступу або з'єднання, не потрібно мати дозвіл на здійснення діяльності у державі-члені, в якій вимагається доступ або з'єднання, якщо воно не надає послуги та не експлуатує будь-яку мережу у цій державі-члені.

2. Без шкоди статті 31 Директиви 2002/22/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 березня 2002 року про універсальні послуги та права користувачів стосовно електронних комунікаційних мереж та послуг (Директива про універсальні послуги)⁽¹⁾, держави-члени не дотримуються правових або адміністративних заходів, які зобов'язують операторів, при наданні доступу або з'єднання, пропонувати різні строки та умови різним підприємствам на одні й ті самі послуги та/або при покладенні зобов'язань, які не стосуються фактичних послуг з доступу та з'єднання, наданих без шкоди умовам, закріпленим у Додатку до Директиви 2002/20/ЄС (Директива про дозвіл).

Стаття 4

Права та обов'язки підприємств

1. Оператори публічних комунікаційних мереж мають право та, на вимогу інших підприємств, які мають на це дозвіл, зобов'язані вести переговори щодо з'єднання один з одним з метою надання загальнодоступних електронних комунікаційних послуг, з метою забезпечення надання та можливості взаємозв'язку послуг в межах Спільноти. Оператори пропонують доступ та з'єднання з іншими підприємствами із строками та на умовах, які узгоджуються з обов'язками, покладеними національним регулятивним органом в силу статей 5, 6, 7 та 8.

2. Публічні електронні комунікаційні мережі, створенні з метою розповсюдження послуг цифрового телебачення, повинні мати можливість розповсюджувати послуги та програми широкоформатного телебачення. Оператори мереж, які отримують та перерозподіляють послуги та програми широкоформатного телебачення, підтримують цей широкоекранний формат.

3. Без шкоди статті 11 Директиви 2002/20/ЄС (Директива

⁽¹⁾ ОВ L 108, 24.4.2002, С.51.

про дозвіл), держави-члени вимагають, щоб підприємства, які отримують інформацію від іншого підприємства до, протягом або по закінченні переговорного процесу щодо домовленостей стосовно доступу або з'єднання, використовували цю інформацію лише з метою, з якою її було надано та завжди дотримувалися конфіденційності інформації, яка передавалася або зберігалася. Отримана інформація не повинна передаватися будь-якій іншій стороні, зокрема, іншим відділам, філіям або партнерам, яким така інформація може надати конкурентну перевагу.

Стаття 5

Повноваження та обов'язки національних регулятивних органів стосовно доступу та з'єднання

1. Національні регулятивні органи, діючи на виконання завдань, викладених у статті 8 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), сприяють та, за необхідності, забезпечують, згідно з положеннями цієї Директиви, відповідний доступ та з'єднання, а також можливість взаємозв'язку послуг, виконуючи свій обов'язок у спосіб, що сприяє ефективній, раціональній конкуренції, а також надає максимальної вигоди кінцевим користувачам.

Зокрема, без шкоди заходам, яких може бути вжито стосовно підприємств із істотною ринковою перевагою, відповідно до статті 8, національні регулятивні органи мають можливість покласти:

(а) в обсязі, необхідному для забезпечення наскрізної зв'язності, обов'язки на підприємства, які контролюють доступ до кінцевих користувачів, включаючи в обґрунтованих випадках обов'язок з'єднувати їхні мережі, якщо це ще не зроблено;

(б) в обсязі, необхідному для забезпечення доступності для кінцевих користувачів послуг з цифрового радіо-та телевізійного мовлення, визначених державою-членом, обов'язки на операторів щодо надання доступу до іншого оснащення, зазначеного у Частині II Додатку I на справедливих, прийнятних та недискримінаційних умовах.

2. Покладаючи обов'язки на будь-якого оператора щодо надання доступу згідно із статтею 12, національні регулятивні органи можуть встановити технічні та експлуатаційні умови, які має виконувати постачальник та/або бенефіціарій такого доступу, згідно з правом Спільноти, коли необхідно забезпечити стандартне функціонування мережі. Умови, які стосуються реалізації певних технічних стандартів або специфікацій, дотримуються статті 17 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

3. Зобов'язання та умови, покладені згідно з пунктами 1 та 2, є об'єктивними, прозорими, пропорційними та недискримінаційними, а також виконуються відповідно до процедур, зазначених у статтях 6 та 7 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

4. Стосовно доступу та з'єднання держави-члени забезпечують, щоб національний регулятивний орган був уповноважений втручатися за власною ініціативою, коли це обґрунтовано або, за відсутності угоди між підприємствами, на вимогу будь-якої із залучених сторін з метою забезпечення завдань політики статті 8 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), згідно з положеннями цієї Директиви та процедурами, зазначеними у статтях 6 та 7, 20 та 21 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

ГЛАВА III

ОБОВ'ЯЗКИ ОПЕРАТОРІВ ТА ПРОЦЕДУРИ ПЕРЕГЛЯДУ РИНКУ

Стаття 6

Системи умовного доступу та інше оснащення

1. Держави-члени забезпечують, щоб стосовно умовного доступу до послуг цифрового радіо- та телевізійного мовлення для глядачів та слухачів у межах Спільноти, незалежно від засобів передачі, застосовувалися умови, встановлені у Частині 1 Додатку I.

2. У світлі розвитку ринку та технологій, до Додатку I можуть вноситись зміни згідно з процедурою, зазначеною у статті 14(3).

3. Незважаючи на положення пункту 1, держави-члени можуть дозволити своєму національному регулятивному органу, якнайшвидше після набрання чинності цією Директивою та періодично після цього, здійснювати перегляд умов, що застосовувалися відповідно до цієї статті, за допомогою проведення аналізу ринку відповідно до першого пункту статті 16 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива) з метою визначити, чи дотримуватися, змінити або скасувати умови, що застосовувалися.

Якщо в результаті проведення аналізу ринку національний регулятивний орган виявляє, що один або більше операторів не мають істотної влади на відповідному ринку, він може змінити або скасувати умови стосовно цих операторів відповідно до процедур, зазначених у статтях 6 та 7 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), лише у межах, в яких:

(а) доступність для кінцевих користувачів радіо- та телевізійного мовлення та послуг і каналів мовлення, визначених відповідно до статті 31 Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги) не зазнають негативного впливу внаслідок внесення таких змін або скасування, а також

(б) перспективи ефективної конкуренції на ринках для:

(і) роздрібних послуг з цифрового теле- та радіомовлення, а також

(ii) систем умовного доступу та іншого пов'язаного оснащення,

не зазнають негативного впливу внаслідок внесення таких змін або скасування.

Сторонам, які зазнали негативного впливу внаслідок внесення змін або скасування таких умов, надається прийнятний строк звернень.

4. Умови, які застосовувалися згідно з цією статтею, не перешкоджають здатності держав-членів покласти зобов'язання стосовно репрезентативного аспекту електронних програмних довідників та подібного реєструвального та навігаційного оснащення.

Стаття 7

Перегляд попередніх обов'язків щодо доступу та з'єднання

1. Держави-члени дотримуються всіх зобов'язань щодо підприємств, які надають громадські комунікаційні мережі та/або послуги стосовно доступу та з'єднання, які були чинними до дати набрання чинності цією Директивою відповідно до статей 4, 6, 7, 8, 11, 12 та 14 Директиви 97/33/ЄС, статті 16 Директиви 98/10/ЄС, а також статей 7 та 8 Директиви 92/44/ЄС, доки ці зобов'язання не було переглянуто та не проведено визначення згідно з пунктом 3.

2. Комісія вказує відповідні ринки для зобов'язань, зазначених у пункті 1 первісної рекомендації стосовно ринків відповідної продукції та послуг та Рішення, яке дає визначення транснаціональних ринків, яке має бути прийняте відповідно до статті 15 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

3. Держави-члени забезпечують, щоб, якнайшвидше після набрання чинності цією Директивою та періодично після цього, національні регулятивні органи проводили аналіз ринку, відповідно до статті 16 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива) з метою визначити, чи дотримуватися, змінити або скасувати ці зобов'язання. Сторонам, які зазнали негативного впливу внаслідок внесення змін або скасування таких зобов'язань, надається прийнятний строк звернень.

Стаття 8

Покладення, зміна або скасування обов'язків

1. Держави-члени забезпечують, щоб національний регулятивний орган був уповноважений покласти обов'язки, визначені у статтях з 9 по 13.

2. Якщо в результаті аналізу ринку, проведеного відповідно до статті 16 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), будь-який оператор визначений як такий, що має істотну владу на відповідному ринку, національні регулятивні органи покладають на нього обов'язки,

викладені у статтях з 9 по 13 цієї Директиви, за необхідності.

3. Без шкоди:

- положенням статей 5(1), 5(2) та 6,

- положенням статей 12 та 13 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), Умові 7 у Частині В Додатку до Директиви 2002/20/ЄС (Директива про дозвіл), яка застосовується в силу статті 6(1) цієї Директиви, статтям 27, 28 та 30 Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги) та відповідним положенням Директиви 97/66/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 грудня 1997 року про обробку особистих даних та захист приватної інформації в телекомунікаційному секторі⁽¹⁾, які містять обов'язки для підприємств інших, ніж ті, що визначені як такі, що мають істотну владу на ринку, або

- необхідності дотримуватися міжнародних зобов'язань,

національні регулятивні органи не покладають обов'язки, викладені у статтях з 9 по 13, на операторів, які не були визначені відповідно до пункту 2.

За виняткових обставин, коли національний регулятивний орган має намір покласти на операторів з істотною владою на ринку інші зобов'язання щодо доступу або з'єднання, ніж ті, що викладені у статтях з 9 по 13 цієї Директиви, він подає відповідний запит до Комісії. Комісія, діючи згідно зі статтею 14(2), приймає рішення, яке надає або не надає дозвіл національному регулятивному органу на вжиття таких заходів.

4. Обов'язки, покладені згідно з цією статтею, базуються на характері проблеми, означеної, пропорційної та обґрунтованої у світлі завдань, викладених у статті 8 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива). Такі обов'язки покладаються лише після проведення консультацій відповідно до статей 6 та 7 зазначеної Директиви.

5. У відношенні третього абзацу першого підпункту пункту 3, національні регулятивні органи повідомляють про рішення щодо покладення, зміни або скасування зобов'язань гравців на ринку Комісії, згідно з процедурою, зазначеною у статті 7 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

Стаття 9

Зобов'язання щодо прозорості

1. Національні регулятивні органи можуть, відповідно до положень статті 8, покласти зобов'язання щодо прозорості у відношенні з'єднання та/або доступу, вимагаючи від

⁽¹⁾ ОВ L 24, 30.1.1998, С.1.

операторів оприлюднити певну інформацію, таку як дані обліку, технічні умови, характеристики мережі, строки та умови постачання та використання, а також ціни.

2. Зокрема, коли будь-який оператор має зобов'язання щодо недискримінації, національні регулятивні органи можуть вимагати від оператора оприлюднити довідкову інформацію, яка має бути достатньо розмежованою для забезпечення того, щоб від підприємств не вимагалася плата за оснащення, яке не є необхідним для послуги, що вимагається, надаючи описання відповідних поступок з боку оператора, розділених на компоненти відповідно до ринкових потреб, а також пов'язані строки та умови, включаючи ціни. Національний регулятивний орган, між іншим, повинен мати змогу внести зміни до запропонованої вартості з метою надання чинності обов'язкам, покладеним згідно з цією Директивою.

3. Національні регулятивні органи можуть чітко вказати інформацію, яка має бути оприлюднена, рівень деталізації, що вимагається та спосіб опублікування.

4. Незважаючи на пункт 3, коли будь-який оператор має обов'язки за статтею 12 стосовно розмежованого доступу до місцевої лінії зв'язку із витою парою, національні регулятивні органи забезпечують опублікування рекомендацій та пропозицій, які містять принаймні елементи, викладені у Додатку II.

5. У світлі розвитку ринку та технологій, до Додатку II можуть вноситись зміни згідно з процедурою, зазначеною у статті 14(3).

Стаття 10

Зобов'язання щодо недискримінації

1. Будь-який національний регулятивний орган може, відповідно до положень статті 8, покласти зобов'язання щодо недискримінації у відношенні з'єднання та/або доступу.

2. Зобов'язання щодо недискримінації забезпечують, зокрема, щоб оператор застосовував рівні умови за однакових обставин до інших підприємств, які надають еквівалентні послуги, а також надавав послуги та інформацію іншим за таких самих умов та тієї самої якості, що він забезпечує для власних послуг або для філій або партнерів.

Стаття 11

Зобов'язання щодо відокремлення рахунків

1. Будь-який національний регулятивний орган може, відповідно до положень статті 8, покласти зобов'язання щодо відокремлення рахунків у відношенні визначених видів діяльності, яка стосується з'єднання та/або доступу.

Зокрема, будь-який національний регулятивний орган може вимагати від вертикально інтегрованої компанії зробити прозорими її оптові ціни та внутрішні трансфертні ціни, між іншим, для забезпечення дотримання, коли існує вимога щодо недискримінації, згідно із статтею 10 або, за необхідності, для запобігання несправедливому перехресному субсидуванню. Національні регулятивні органи можуть визначити формат та методи обліку, які мають використовуватися.

2. Без шкоди статті 5 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), сприяти перевірці дотримання зобов'язань щодо прозорості та недискримінації, національні регулятивні органи уповноважені вимагати, щоб матеріали бухгалтерського обліку, включаючи дані про доходи, отримані від третіх сторін, надавалися за вимогою. Національні регулятивні органи можуть опублікувати таку інформацію, яка сприятиме відкритості та конкуренції на ринку, поважаючи, в той же час, національні правила та правила Спільноти щодо комерційної таємниці.

Стаття 12

Зобов'язання щодо доступу до та використання певного оснащення мереж

1. Будь-який національний регулятивний орган може, згідно з положеннями статті 8, покласти зобов'язання на операторів щодо задоволення прийнятних вимог стосовно доступу, а також використання певних елементів мереж та пов'язаного оснащення, між іншим, у випадках, коли національний регулятивний орган вважає, що відмова у наданні доступу або неприйнятні строки та умови, які мають подібну чинність, могли б зашкодити виникненню сталого конкурентоспроможного ринку на рівні роздрібного продажу, або буде не в інтересах кінцевих користувачів.

Від операторів може вимагатися, між іншим:

- (a) надавати третім сторонам доступ до певних елементів мережі та/або оснащення, включаючи розмежований доступ до місцевої лінії зв'язку;
- (b) сумлінно проводити переговори з підприємствами, які вимагають доступу;
- (c) не анулювати доступ до оснащення, який вже надано;
- (d) надавати визначені послуги за оптовими цінами для перепродажу третіми сторонами;
- (e) надавати відкритий доступ до технічних інтерфейсів, протоколів або інших основних технологій, необхідних для можливості взаємозв'язку послуг або віртуальних послуг мережі;

(f) надавати спільне розміщення або інші форми спільного використання оснащення, включаючи спільне використання трубопроводу, будівлі або передавальної вишки;

(g) надавати визначені послуги, необхідні для забезпечення можливості взаємозв'язку наскрізних послуг для користувачів, включаючи оснащення для послуг інтелектуальної мережі або роумінгу в мережах мобільного зв'язку;

(h) надавати доступ до систем операційної підтримки або подібних систем програмного забезпечення, необхідний для забезпечення справедливої конкуренції у наданні послуг;

(i) забезпечувати з'єднання мереж або оснащення мережі.

Національні регулятивні органи можуть скріпити ці зобов'язання умовами, які включають рівноправність, обґрунтованість та своєчасність.

2. Коли національні регулятивні органи вирішують, чи покласти зобов'язання, зазначені у пункті 1, а також, зокрема, коли проводять оцінку того, чи будуть такі зобов'язання пропорційними до завдань, викладених у статті 8 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), вони враховують, зокрема, наступні фактори:

- (a) технічна та економічна стійкість до умов використання конкуруючого оснащення, що використовується та встановлюється, у світлі темпів розвитку ринку, враховуючи характер та відповідний тип з'єднання та доступу;
- (b) вірогідність надання запропонованого доступу у відношенні наявної можливості;
- (c) первісне інвестування з боку власника оснащення, враховуючи ризики, пов'язані з інвестуванням;
- (d) необхідність збереження довгострокової конкуренції;
- (e) за доцільності, будь-які необхідні права на інтелектуальну власність;
- (f) надання послуг пан-Європейського рівня.

Стаття 13

Зобов'язання щодо цінового контролю та обчислення витрат

1. Будь-який національний регулятивний орган може, згідно з положеннями статті 8, покласти зобов'язання

стосовно відшкодування витрат та цінового контролю, включаючи зобов'язання щодо орієнтування цін на витрати та зобов'язань стосовно систем обчислення витрат на надання певних видів з'єднання та/або доступу у випадках, коли аналіз ринку вказує на те, що відсутність ефективної конкуренції означає, що зацікавлений оператор міг підтримувати надмірно високий рівень цін або застосовувати роздування цін на шкоду кінцевим користувачам. Національні регулятивні органи враховують інвестиції, зроблені оператором та дозволяють прийнятну прибутковість відповідного залученого капіталу, враховуючи пов'язані з цим ризики.

2. Національні регулятивні органи забезпечують, щоб будь-який механізм відшкодування витрат або дозволені методи ціноутворення, слугували на користь сприяння ефективній та сталій конкуренції та максимізували вигоди для споживача. У зв'язку з цим національні регулятивні органи можуть також враховувати ціни, які існують на зрівняних конкуруючих ринках.

3. Коли будь-який оператор має зобов'язання відносно встановлення вартості послуг орієнтованої на ціни, тягар доведення того, що видатки впливають з вартості послуг яка включає прийнятний рівень повернення інвестицій, покладається на відповідного оператора. З метою обчислення вартості ефективного надання послуг національні регулятивні органи можуть використати методи обчислення вартості незалежні від тих, що їх застосовувало підприємство. Національні регулятивні органи можуть вимагати від будь-якого оператора надати повне обґрунтування його цін, а також можуть, за необхідності, вимагати їхнього корегування.

4. Національні регулятивні органи забезпечують, щоб, коли застосування системи обчислення витрат є дозволеним з метою підтримки цінового контролю, опис системи обчислення витрат оприлюднювався, відображаючи принаймні основні категорії, за якими згруповані витрати та правила, застосовані для розподілу витрат. Дотримання системи обчислення витрат перевіряється кваліфікованим незалежним органом. Звіт стосовно відповідності публікується щорічно.

ГЛАВА IV

ПРОЦЕДУРНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 14

Комітет

1. Комісії надає допомогу Комітет з питань комунікацій, створений згідно із статтею 22 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

2. Якщо робиться посилання на цей пункт, застосовуються статті 3 та 7 Рішення 1999/468/ЄС, з урахуванням положень статті 8 цього Рішення.

3. Якщо робиться посилання на цей пункт, застосовуються статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС, з урахуванням положень статті 8 цього Рішення.

Період, встановлений у статті 5(б) Рішення 1999/468/ЄС,

становить три місяці.

4. Комітет ухвалює свій регламент.

Стаття 15

Опублікування та доступ до інформації

1. Держави-члени забезпечують, щоб певні зобов'язання, покладені на підприємства за цією Директивою, були опубліковані та щоб певна продукція/послуги та географічні ринки були визначені. Вони забезпечують, щоб оновлена інформація, за умови, якщо ця інформація не є конфіденційною та, зокрема, не становить комерційну таємницю, оприлюднювалася у спосіб, який гарантує всім зацікавленим сторонам вільний доступ до такої інформації.

2. Держави-члени надсилають Комісії копію всієї інформації, яку опубліковано. Комісія оприлюднює цю інформацію у доступній для використання формі, а також передає її Комітету з питань комунікацій, за необхідності.

Стаття 16

Нотифікація

1. Не пізніше дати застосування, зазначеної у другому підпункті статті 18(1), держави-члени повідомляють Комісії про національні регулятивні органи, на які покладено відповідальність за завдання, викладені у цій Директиві.

2. Національні регулятивні органи повідомляють Комісії назви операторів, які вважаються такими, що мають істотну владу на ринку для потреб цієї Директиви, а також зобов'язання, покладені на них за цією Директивою. Про будь-які зміни, що здійснюють вплив на зобов'язання, покладені на підприємства, або на підприємства, які зазнали впливу згідно з положеннями цієї Директиви, невідкладно повідомляється Комісії.

Стаття 17

Процедури перегляду

Комісія періодично здійснює перегляд функціонування цієї Директиви та звітує Європейському Парламенту та Раді вперше не пізніше, ніж через три роки після дати застосування, зазначеної у другому підпункті статті 18(1). З цією метою Комісія може вимагати від держав-членів інформацію, яка надається невідкладно.

Стаття 18

Перехідні положення

1. Держави-члени ухвалюють та публікують закони, підзаконні акти та адміністративні положення для виконання цієї директиви не пізніше 24 липня 2003 року та повідомляють про це Комісію.

Вони застосовують такі положення з 25 липня 2003 року.

Стаття 20

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватись даним посиланням у разі їхньої офіційної публікації. Методи розробки зазначеного посилання визначаються державами-членами.

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Брюсселі 7 березня 2002 року.

2. Держави-члени повідомляють Комісії тексти положень національного права, які вони ухвалюють у сфері, яку охоплює ця Директива та про наступні зміни у цих положеннях.

Стаття 19

Набрання чинності

Ця Директива набирає чинність у день її опублікування в *Офіційному віснику Європейських Спільнот*.

За Європейський Парламент
Голова

P. Cox J.

За Раду
Голова

C. Aparicio

ДОДАТОК I

УМОВИ ДОСТУПУ ДО ПОСЛУГ ЦИФРОВОГО ТЕЛЕ- ТА РАДІОМОВЛЕННЯ ДЛЯ ГЛЯДАЧІВ ТА СЛУХАЧІВ В МЕЖАХ СПІЛЬНОТИ**Частина I: Умови для систем умовного доступу, що мають застосовуватися відповідно до статті 6(1)**

У відношенні умовного доступу до послуг цифрового теле- та радіомовлення для глядачів та слухачів в межах Спільноти, незалежно від засобів передачі, держави-члени мають забезпечити, відповідно до статті 6, застосування наступних умов:

(a) системи умовного доступу (conditional access systems), які функціонують на ринку в межах Спільноти, повинні мати необхідні технічні характеристики для рентабельного транскордонного контролю, які надають можливість операторам мережі здійснювати повний контроль на місцевому або регіональному рівні за послугами, які використовують такі системи умовного доступу;

(b) всі оператори послуг умовного доступу, незалежно від засобів передачі, які надають послуги з доступу до послуг цифрового телебачення та радіомовлення та організації мовлення, що надають послуги з доступу яких залежать від обсягу охоплення будь-якої групи потенційних глядачів або слухачів, мають:

- пропонувати всім організаціям мовлення, на справедливій, прийнятній та недискримінаційній основі, сумісній з конкурентним правом Спільноти, технічні послуги, що надають можливість для отримання послуг організаціям мовлення з цифрової передачі глядачами або слухачами, дозволені за допомогою декодерів, якими управляють оператори послуг та які відповідають конкурентному праву Спільноти,
- вести окремі фінансові рахунки стосовно своєї діяльності постачальників умовного доступу.

(c) при наданні ліцензій виробникам обладнання для споживача, власники прав промислової власності на продукцію та системи умовного доступу мають забезпечувати, щоб це здійснювалося на справедливих, прийнятних та недискримінаційних умовах. Враховуючи технічні та комерційні фактори, власники прав не повинні підлягати видачі ліцензій на умовах, які забороняють, заважають або перешкоджають включенню до цієї самої продукції:

- спільного інтерфейсу, який надає можливість з'єднання з кількома іншими системами доступу, або
- засобів, призначених спеціально для іншої системи доступу за умови, якщо власник ліцензії дотримується відповідних та прийнятних умов, забезпечуючи, наскільки це його стосується, безпеку ділових операцій операторів системи умовного доступу.

Частина II: Інше оснащення, до якого можуть бути застосовані умови відповідно до статті 5(1)(b)

(a) Доступ до інтерфейсів прикладних програм (APIs);

(b) Доступ до електронних програмних довідників (EPGs).

ДОДАТОК II

МІНІМАЛЬНИЙ ПЕРЕЛІК ПУНКТИВ, ЯКІ МАЮТЬ БУТИ ВКЛЮЧЕНІ ДО БАЗОВОГО/ЕТАЛОННОГО ЗАМОВЛЕННЯ/ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ РОЗМЕЖОВАНОГО ДОСТУПУ ДО МІСЦЕВОЇ ЛІНІЇ ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ВИТОЮ МЕТАЛЕВОЮ ПАРОЮ, ЯКИЙ МАЄ БУТИ ОПУБЛІКОВАНИЙ ЗАРЕЄСТРОВАНИМИ ОПЕРАТОРАМИ

Для потреб цього Додатку застосовуються наступні визначення:

- (а) термін "місцева підлінія зв'язку" означає часткову місцеву лінію зв'язку, яка з'єднує місце підключення мережі у приміщенні абонента з пунктом концентрації або спеціальним пунктом проміжного доступу у виділеній громадській телефонній мережі;
- (б) термін "розмежований доступ до місцевої лінії зв'язку" означає повний розмежований доступ до місцевої лінії зв'язку та спільний доступ до місцевої лінії зв'язку; такий доступ не тягне за собою зміни власника місцевої лінії зв'язку;
- (с) термін "повний розмежований доступ до місцевої лінії зв'язку" означає надання бенефіціарію доступу до локальної лінії зв'язку або локальної підлінії зв'язку зареєстрованого оператора, який надає дозвіл на використання усього частотного спектру витой металевої пари;
- (д) термін "спільний доступ до місцевої лінії зв'язку" означає надання бенефіціарію доступу до локальної лінії зв'язку або локальної підлінії зв'язку зареєстрованого оператора, який надає дозвіл на використання частотного спектру нетелефонної смуги витой металевої пари; місцева лінія зв'язку продовжує використовуватися зареєстрованим оператором для надання телефонної послуги громадськості;

A. Умови для розмежованого доступу до місцевої лінії зв'язку

1. Елементи мережі, до яких пропонується доступ, охоплює, зокрема, наступні елементи:

- (а) доступ до місцевих ліній зв'язку;
 - (б) доступ до частотного спектру нетелефонної смуги місцевої лінії зв'язку, у випадку спільного доступу місцевої лінії зв'язку;
2. Інформація стосовно розташування абонентських пунктів/вузлів⁽¹⁾, доступність місцевих ліній зв'язку в окремих частинах мережі доступу;
3. Технічні умови, пов'язані з доступом та використанням місцевих ліній зв'язку, включаючи технічні характеристики витой металевої пари у місцевій лінії зв'язку;
4. Процедури впорядкування та надання, застосування обмежень.

B. Послуги щодо спільного розміщення.

- 1. Інформація про відповідні абонентські пункти зареєстрованих операторів⁽¹⁾.
- 2. Варіанти спільного розміщення на абонентських пунктах, вказаних у підпункті 1 (включаючи фізичне спільне розміщення та, за необхідності, віддалене та віртуальне спільне розміщення).
- 3. Характеристики обладнання: обмеження, за наявності, стосовно обладнання, яке може бути спільно розміщене.
- 4. Питання безпеки: заходи, вжиті зареєстрованими операторами для забезпечення захисту їхніх місць розміщення.
- 5. Умови доступу для персоналу конкуруючих операторів.
- 6. Стандарти безпеки.
- 7. Правила розподілу простору, якщо простір для спільного розміщення обмежений.

⁽¹⁾ Доступність цієї інформації може бути обмежено лише для зацікавлених сторін з метою запобігання занепокоєння щодо громадської безпеки.

8. Умови для бенефіціаріїв, які інспектують місця розміщення, в яких доступне фізичне спільне розміщення, або абонентських пунктах/вузлах, в яких у спільному розміщенні було відмовлено на підставах відсутності можливості.

C. Інформаційні системи

Умови для доступу до систем операційної підтримки зареєстрованих операторів, інформаційні системи або бази даних для вимог щодо попереднього впорядкування, надання, впорядкування, технічного обслуговування і ремонту та складання рахунків.

D. Умови постачання

1. Час виконання запитів щодо постачання послуг та оснащення; угоди про рівень послуг, вирішення проблем дефектів, процедури повернення до нормального рівня послуги та якість параметрів послуги.
 2. Стандартні контрактні строки, включаючи, за необхідності, компенсацію за умови недотримання часу виконання замовлення.
 3. Ціни або формула ціноутворення для кожного елемента, функції та частини оснащення, перерахованого вище.
-